

Gondozás

Kerülni kell a stresszes helyzeteket! Harapós és félénk, ezért ha nem muszáj, ne vegyük kézbe, és ne engedjük, hogy gyerekek vagy idegenek játszanak vele! Óvjuk a kutyával és más háziállattal való találkozástól, mert ez az életébe kerülhet!

Mindig mossunk kezet, miután a kezünkbe vettük a teknőst, mert természetes hordozója lehet a szalmonellának, ami rá nézve nem, számunkra viszont nagyon kellemetlen.

Szállításhoz jó egy, csak félig zárt hűtőtáska, vagy egy fűtött/légkondicionált autó. Télen az akkukat langymeleg, nyáron hűvös-langyos vízzel töltjük fel. Erre jön egy törülköző.

Ha a teknős étvágytalan, bágyadt vagy aluszékony, esetleg más gyanús jelek mutatkoznak, feltétlenül kérjünk tanácsot egy állatorvostól, és ha kell, vigyük el hozzá az állatot!

Teendők

Naponta:

Etetés (méret szerint naponta, vagy 2-3 naponta vagy heti 2szer), hőmérséklet ellenőrzés, a nagyobb szennyeződések eltávolítása, az állat megfigyelése (étvágy, sebesülés, bármilyen rendellenes (pl. duzzadt szem, seb), viselkedés, nem alszik-e túl sokat, stb.)

Hetente:

Takarítás és a víz egészének vagy 2/3 részének cseréje (szennyezettségtől függ); tisztítsuk ki a szűrő szivacs részét, és pucoljuk meg a berendezést, az akvárium falait töröljük át enyhén ecetes vattával, és utána alaposan öblítsük le

Havonta:

Súly és páncél mérés; ha van biológiai szűrőnk, a szűrőközeget mossuk át tiszta vízzel

Téli pihenő és szaporodás

A pézsmateknősnél 8-9 hetes téli pihenő elég, december közepétől februárig. A teknős a tél közeledtével egyre aluszékonyabb, a téli pihenő idején az állat belső működése takarékra áll. A hőmérsékletet 2 hét alatt 13-17°C-ra, a megvilágított órák számát 4-5 órára csökkentjük. A teknős ilyenkor alszik, vagy inaktív és semmit vagy csak keveset eszik. Februártól (de ha aktívabb, előbb) lassan kezdjük emelni a hőmérsékletet és a megvilágított órák számát, és visszaállunk a normál etetésre. A pézsmateknősök a víz alatt párosodnak. Ezután 4-6 héttel rakja le a nőtény 2-3 tojását, évente akár 3-4szer is. Gyakran több nőtény rak tojást ugyanoda. A kicsik 60-84 nap múlva kelnek ki.

Csak egészséges állatot teletessünk!

Teknős információ az interneten: www.teknos.hu (teknőstartók klubja), www.teknosforum.hu (teknős fórum)

www.krokodilzoo.hu

PÉZSMATEKNŐS

Sternotherus odoratus és minor

A pézsmateknős egy kicsi víziteknős az Iszapteknősök családjából. Félénk, de érdekes és elbűvölő állat. A fejét és lábait behúzza be tud zárkózni. Apró termete és szívóssága miatt népszerű. Leginkább a közönséges pézsmateknőst (*S. odorata*, Stinkpot/Common musk turtle), és a kis pézsmateknőst (*S. minor*, Loggerhead musk turtle) tartják.

Eredeti élőhelye az USA észak-keleti államaitól Floridáig terjed, ahol gyorsabb folyású sekély patakokban, tavakban, folyókban él. Nem túl jó úszó, de ideje nagy részét a vízben tölti, ahol a fenéken sétálgat. Szívesen napozik vízbe dőlt fákra, kiálló sziklákon. Ha megijed, pézsmaszagú váladékkal riasztja el támadóját – erről kapta a nevét.

A *Közönséges pézsmateknős* (a képen) hátpáncélja barnás-feketés, ovális és magas ívű, sötét mintázattal díszített – fiataloknál durva felületű. Az arcon két sárga csík van. Haspáncélja sárga-narancssárga. Teste olívizöldes. A *Kis pézsmateknős* feje elég nagy, sötét pöttyökkel és vonalakkal. Hátpáncélja zöld vagy barna, sötét mintákkal. Hátpáncélja ovális és magas ívű, a haspáncél sárga-narancssárga.

Mekkorára nő? Meddig él?

A kifejlett közönséges pézsmateknős 15-22 cm-es, a kis pézsmateknős 7-12 cm hosszú. Megfelelő tartás mellett 30-50 évig is élhetnek.

Fiú vagy lány?

A hím feje nagyobb; farka hosszú és erős, a végén egy tüskével. A hím igen agresszív.

Együtt vagy csapatban?

A hím erősen védi a területét, ezért csak egyet tartunk. Más teknőssel ne társítsuk őket.

Akvaterrárium pézsmateknősnek

Mekkora és milyen?

Méret: egy párnak elég egy 80x40x40 cm-es akvaterrárium. Szárazulat: a terület egyharmada. Vízmélység: 10-15 cm.

A szárazulat legyen könnyen megközelíthető, mondjuk egy enyhén lejtős feljáróval. A száraz rész legyen könnyen megközelíthető, mondjuk egy lejtős feljáróval vagy nagyobb terméskövel, kiáztatott fáról, stb. Tetőnek megteszi egy üveglap vagy egy keretbe foglalt szúnyogháló.

Aljzat nem kötelező, de ha van, csakis könnyen tisztítható anyagot válasszunk, kis szemű akváriumi sódert némi homokkal, tisztán csak homokot ne (nehéz tisztítani). A pézsmateknősök igényelnek néhány, törés és omlásbiztos víz alatti búvóhelyet, ami készülhet kövekből, kiáztatott gyökérből, vagy műanyagból.

A vízbe inkább lebegő vízinövényeket tegyünk (békalencse, vízi saláta), a könnyebb takarítás érdekében. Ha a száraz részre is szeretnénk növényeket, csakis nem mérgező, nedvességtűrő fajokat válasszunk: nád, bambusz, páfrány, filodendron, fikusz, stb.! Okos ötlet, ha inkább a hátfalról lecsüngő, futó növényeket használunk (borostyán, fikusz), így a teknősöknek több helyük marad sétálni.

A víz mindig legyen tiszta. A büdös, koszos vizet azonnal cseréljük le, mert egészségtelen! Bölcs döntés beruházni egy jó szűrőbe (aki ügyes barkácsolhat is). Választhatunk belső vagy külső szűrőt, de inkább olyat, amelyik biológiai szűrést is végez, mert a teknős hamar összepiszkítja a vizet. Ha kis halakat is telepítünk, legyen több vízinövény, hogy elbújhassanak!

Az akvaterrárium álljon huzatmentes helyen, ahol nincs nagy jövés-menés, nem tűz rá a déli és délutáni nap, és kicsi a hőingás. Vigyázzunk, hogy ne zsúfoljuk túl!

Hőmérséklet és világítás

A hüllők változó testhőmérsékletű állatok, ezért a világítás létfontosságú. A hüllők a napfény három összetevőjét hasznosítják: az UV-A és UV-B sugárzást, az infra sugárzást vagyis a sugarak által leadott hőt. Ezek a sugarak felelnek az egészséges csontokért és a páncél képződéséhez szükséges D3 vitamin aktiválásáért, testük ezek segítségével építi be az étellemből felvett kalciumot és tápanyagokat.

A helyes étrend és a napfény hiánya csontképződési zavarokat, páncélpuhulást és deformációkat okoz, súlyos esetben (Rachitis) halállal végződik. Egy hüllőknek készült lámpa*, amit a szárazulatra irányítunk, jó szolgálatot tesz.

A hideg levegő, és a nagy hőingás életveszélyes megfázáshoz vagy tüdőgyulladásához vezet, ezért különösen fontos a kellő hőmérséklet biztosítása. Ehhez szereznünk kell egy hőmérőt és egy szabályozható akváriumfűtőt, amit éjszaka alacsonyabb fokozatra állítunk (hidegben, télen), vagy kikapcsolunk (meleg időben).

Ősszel és tavasszal 17-25°C, nyáron pedig 22-35°C elegendő. A víz feletti légtér mindig egy-két fokkal melegebb legyen mint a víz, különben tüdőgyulladást kaphat!

* állatboltban és internetes áruházban beszerezhetők hüllőknek tervezett lámpák: Exo Terra, Sera Terra UV, stb.

Etetés

Etetés gyakorisága: naponta, ha lehet reggel vagy délelőtt

A pézsmateknős **MINDENEVŐ**, étrendje változatos. A természetben puhatestűeket, apró halakat, rovarokat, férgeket, dögöt fogyaszt, de eszik egy kevés növényt is. A megfelelő arány 80% állati, 20% növényi rész. Táplálékát leginkább az aljzatról szedegeti fel. Egy étkezés összetétele:

1. Állati táplálék (nyers): giliszta, szúnyoglárvá, tubifex, vízi rovarok, vízicsiga, néha kis adag marhaszív vagy szopós egér; néha friss vagy fagyasztott kis hal vagy apró csali
2. Növényi táplálék (nyers): vízinövény, káposzta, spenót (a salátát, és a savas, csípős, túl aromás növényeket mellőzzük), reszelt répa, banán, alma, szőlő
3. Kiegészítés: víziteknősöknek való vitamin

Figyelem! A feldolgozott (rántott, főtt, füstölt, erjesztett, pácolt, savanyított, stb.) készítmények etetése egészségtelen! Fő eleségnek alkalmatlanok a száraz teknőstápok, a nagy mennyiségű szárnyashús és más háziállatok húsa!!! Piszkos, permetezett, vagy rovarölővel szennyezett eleséget ne adjunk neki!!

Kis pézsmateknős (Sternotherus minor)